

MEDLEMSBLAD FOR HORSSENS ROKLUB

EFTERÅR 2023 - 50. ÅRGANG

BUNDPROPPEN

Skanderborg roere på besøg

Gitte Enghild var i den forbindelse
styrmand i Kirkebåden.
Foto: Thea Lund Holst

INDHOLD

Formandens klumme.....	4
Dåb og/eller navngivning – af en båd.....	5
En kaffetur.....	7
Interview med Sten Holmbæk.....	8
En særlig udflugt til Sondrup.....	12
Guldægget efter Smukfest.....	14
En øjenvidneberetning.....	17
Kulturelle roture.....	18
Min sejeste romakker.....	19
Støtte arrangement i Horsens Roklub.....	21
Madpakketure.....	22
Rotur til Sverige.....	24
Foredragsaften.....	26
Vibeke har styr på langturen.....	27
Vinterklargøring af vores robåde.....	28
Årets kaniner 2023.....	29
Motionsturneringen.....	30
Kom i form med eRoning.....	31
Copenhagen Harbour Race 2023.....	32
Årets medaljehøst.....	34
Søndagsgåture.....	35
Tak til annoncørerne.....	36

Bundproppen:

Ellen Therkildsen, Lars Bak og Ria Hessler. Indlæg til næste nummer sendes til ellensolvejg@gmail.com.

Deadline 10. marts 2024

HORSENS ROKLUB

www.horsens-roklub.dk

HORSENS ROKLUBS BESTYRELSE 2023/2024

Formand

Vibeke Byskov
24 66 61 04 / formanden@horsens-roklub.dk
privat: byskovs@hotmail.com

Kasserer

Niels Kristian Skou
29 93 50 33 / nkskou@gmail.com

Næstformand

Linda Kærgaard Nielsen
lindakn80@gmail.com

Bestyrelsesmedlem

Anette Paulsen Møller
Anettepm@hotmail.com

Sekretær

Anna Grethe Ellegaard
age@fibermail.dk

Nøgle- og bygningsansvarlig

Leif Nielsen
lehenie@gmail.com

1. Suppleant

Sten Holmbæk
sten.h@mail1.stofanet.dk

2. Suppleant

Frode Riget
froderiget@gmail.com

Materialeforvalter på fjorden

Leif Nielsen
lehenie@gmail.com

Rochef og coastal ansvarlig på fjorden Materialeforvalter på Bygholm Sø og coastal ansvarlig

Sten Holmbæk
sten.h@mail1.stofanet.dk

Horsens Roklubs venner:

Formand:
Klaus Hougaard
klaushougaarddk@gmail.com

FORMANDENS KLUMME

"En klub i balance"

Vi er gode til at holde balancen i Horsens Roklub. Vi ved, hvor vigtigt det er med ligevægt i båden. Vi koncentrerer os om at holde balancen, når vi bevæger os gennem båden. Vi lægger båden op i bølgerne, så vi lettest kan holde balancen. Vi er opmærksomme på at undgå ubalance, vil helst ikke kæntre og vil da helst slet ikke opleve "mand over bord".

Vores klub er en af byens ældste - fra år 1890 - vi bærer derfor stolte traditioner med os. Standerhejsning, standerstrygning, kanindåb, sproget: "Til roning klar", "Det er vel", "Åren langs", jeg kan fortsætte i det uendelige. Alt sammen gode rutiner, der binder os sammen. Vi har en fælles forståelse, et fælles grundlag, som vi hele tiden kan bygge videre på. Nye ideer, nytænkning, udvikling skal der nemlig også til for at skabe en klub i balance.

Nytænkning er vi gode til i Horsens Roklub. Vi var hurtigt ude med coastalbåde. E-roning introducerede vi som en af de første klubber. Åbne roaftener har eksisteret lige så længe, jeg kan huske, nu tilbyder vi også åben lørdags roning. Vi indkøber nye både, i år har vi anskaffet en ny inrigger og en ny coastalbåd, samtidig kasseres de gamle udslidte - det giver alt sammen en god balance.

Vi har regler og reglementer, nogle er lovbestemte, andre bygger på mange års erfaring, men de er alle nøje udvalgt med respekt for sikkerheden til søs og tilpasset vores lokale forhold. Her er det også vigtigt at opnå balance mellem hverken for få eller for mange regler. En balance, der ikke altid er helt let at opretholde, men vi gør vores bedste.

På ét område oplever vi dog ubalance, og det er vores alders fordeling. Vi hælder kraftigt til den høje alder. Vi vil rigtig gerne tiltrække flere yngre medlemmer, og derfor har vi nu indledt et samarbejde med DFfR, som har tilbudt os at være "E-roning satsningsklub". Det betyder, at vi er en del af et vinterrekrutteringsprojekt, hvorigennem vi håber at kunne tiltrække flere nye medlemmer til vores meget populære E-roning. Målet er, at vi i klubben også får en aldersspredning i balance.

Tak for en dejlig sæson og med håb om en aktiv vinter.

Mange ro-hilsener
Vibeke

Dåb og/eller navngivning – af en båd

Af Carl Lomholt

På en af de mange smukke roture på fjorden i den forløbne sæson hændte det, at vi i en af bådene kom til at tale om den mindeværdige begivenhed i forsommeren, hvor hele to nye både i klubben blev døbt. Den ene, som var en fin lille blå coastalbåd, fik meget passende navnet "Blåmuslingen". Den anden, som denne artikel skal handle om, blev kaldt "Lomholt". Det skal siges, at den, som skriver disse linjer, er en kende stolt af denne navngivning; det var dog ikke lige det, vi talte om på nævnte rotur, men derimod selve det udtryk, at bådene blev "døbt", hvilket jeg erklærede egentlig var et helt forkert udtryk at bruge om den sag. Det har ret beset andetsteds hjemme, nemlig i den kristne kirke og menighed. Og nu forleden ringede redaktøren til mig og bad mig om her i bladet at forklare, hvorfor jeg havde den opfattelse. Hun var nemlig med i den båd, hvor samtalen fandt sted, og har åbenbart ment, at min pointe i diskussionen angik et emne, som det nok var værd at ofre lidt spaltepads på.

Inden jeg kommer med forklaringen, skal jeg bemærke, at det i sig selv er en herlig oplevelse, når vi på en rotur kommer til at tale om noget væsentligt, noget andet end vejr og vind, et emne som jo ellers altid og alle steder ligger lige for, hvis man ikke har andet at snakke om. Bevares, det er et absolut nødvendigt emne at tage højde for, når man er til søs; men alligevel... der må også gerne blive plads til andet, især når vejr og vind er helt i ro, som de var i dette tilfælde.

Men nu til sagen, som redaktøren spurgte til. Jeg mener virkelig, at *dåben*, altså den kristne, er det allervigtigste, der kan ske med et menneske, så vigtigt, at det ikke tåler sammenligning med noget, som vi foretager med en rent materiel genstand – fx

en båd. Der er ganske vist ret gammel tradition for, at et skib bliver døbt. Men denne skik har dog ikke tilnærmelsesvis så lang tid bag sig og så meget gods i sig som den tradition, der skriver sig fra vor tidsregnings begyndelse og er indstiftet af Jesus Kristus. Hvor som helst den foregår, betyder den intet mindre, end at et menneske, som barn eller som voksen, denne eneste gang i sit liv bliver døbt til i liv og død, ja for evigt at tilhøre ham. Det mener jeg virkelig er en så stor og afgørende begivenhed, at den ikke tåler sammenligning med det at navngive et skib, hvad enten det er verdens største containerskib, danske "Emma Maersk", hvis dæk er så stort som fire fodboldbaner, eller bare en lille robåd.

Forskellen, ikke mellem to slags skibe, men mellem de to slags dåb er den, at når et menneskebarn bliver døbt, så sker det, som der står i Bibelen, "ved vand og ånd". Almindeligt *vand*, som i den sammenhæng er et ydre tegn, samt Guds *ånd*, der udtrykker sig i hans ord, disse to er dåbens basis. På den grundvold kan et menneske både leve og dø. For det, der sker i dåben, er, at et menneske med navns nævnelse bliver knyttet så stærkt til den levende Guds navn, Jesus Kristus, at dette lille menneske dermed for evigt tilhører ham. Derfor bruger vi også det udtryk, at et menneske, i de fleste tilfælde et barn, ved navn NN døbes i Jesu navn. Noget lignende kan man jo slet ikke tale om, når en båd bliver døbt. For det har ikke noget med Ånd at gøre – her sker kun det, at båden med navns nævnelse bliver døbt med vand – det er det rene vand og har ikke nogen dybere betydning.

Derfor skulle vi egentlig slet ikke bruge ordet *dåb* om den begivenhed, at en båd, lille eller stor, får navn og tages i brug, men hellere kalde det, hvad det

er, nemlig en *navngivning*. Dog forestiller jeg mig slet ikke, at jeg med denne lille redegørelse kan røkke noget ved den tradition, som holdes i hævd i roklubben og andre steder, når en båd tages i brug. Lad os trøstigt fortsætte med den – når bare vi ikke glemmer *forskellen*; for den er vigtig! – Og netop den forskel blev for øvrigt ganske markant, da roklubbens tidligere formand, Lars Bak, øste hele syv skvæt vand ud over stævnen på vores lille nye inrigger, et for hvert af bogstaverne i dens navn. Det er unægtelig noget andet, end det som sker i kirken, når et barn får tre håndfulde vand over sit hoved ”i Faderens og Sønnens og Helligåndens navn.” – Og Lars skal have tak, fordi han gjorde den forskel tydelig.

Som sagt er jeg meget glad for vores nye båd, og det skal ikke være nogen hemmelighed, at jeg skønner på, at den fik mit navn – og hvorfor fik den det? Måske fordi jeg nu er så gammel, som jeg er. Båden vil ganske sikkert med mange år overleve mig – og så vil navnet trods alt til den tid og i denne smukke skikkelse blive husket i Horsens Roklub.

Alligevel (men det er en helt anden sag!) kan jeg godt blive en smule beklemmt, når det her for tiden ved medlemsmøder og i bestyrelsesreferater kundgøres, at ”Lomholt er utæt i agter” – det kunne i værste fald misforstås! – Dog, det kan ske for de bedste! Den 5. februar 2013 sprang Emma Maersk læk i agter, da hun lå nede ved Suez Kanalen. En manøvrepropel agterude havde revet sig løs, og i løbet af nul komma fem stod vandet 16 meter højt i maskinrummet. Det tog nogle måneder at reparere skaden. Odense Stålskibsværft, som havde leveret skibet syv år forinden, tog ansvaret, og tre måneder senere var Emma okay. – Vi går også ud fra, at bådebyggeren i Odder tager det fulde ansvar for lækken i agter på ”Lomholt” og snarest udbedrer skaden. Den har været der fra dag 1. Det er efter sigende kun knap en kop vand, den lille båd tager ind i skottet på en enkelt tur. Men når klubben køber en splinterny båd, må man forvente, at den er i orden.

En kaffetur med Minna, Karen og masser af marmelade

Af Lars Bak

Jeg har været ukampdygtig det meste af sæsonen pga. et nyt knæ sidst i april. Et par ture er det blevet til. Én af dem var en kaffetur med 86-årige Minna og Karen. De senere år har jeg kun oplevet Minna som styrmand på de kortere ture til fx Brakøre.

Men den sidste onsdag i august med mig som styrmand skiftede hun uden store problemer i en to'er. Ja, ja hun skulle selvfølgelig lige have benene med sig gennem båden, og vi hjalp da også et par gange med af få dem – altså benene ét ad gangen – placeret rigtig i forbindelse med skiftet.

Minna kan styre og Minna kan ro. Samtidig er den 86-årige udstyret med en særlig form for tør humor. Hun kan godt se på folk, hvem der kan ro, og hvem der ikke kan. Hun siger det ikke – i hvert fald ikke sådan lige ud. Hun er typen, der kun taler om sig selv, hvis hun bliver spurgt.

Jeg synes, det var sjovt at iagttage den store forskel i skiftene mellem de to. Vi ved alle, at Karen småløber gennem båden ved skiftene (som Svend), mens som sagt Minna forsigtigt bevæger sig gennem båden, mens vi medroere hjælper til med at løfte hendes bagerste ben, som bare ikke altid vil med.

Som billedet fra Brakøre viser, medbringer vi på vores kaffeture tre slags marmelade/syltetøj. Måske sidder Jytte og Frede og blinker til hinanden, de har i hvert fald ikke øje for fotografen. Alle andre har fokus på, at nu bliver der fotograferet. Nogen har et rundstykke i hånden, mens andre holder på et glas marmelade. Minna har tilsyneladende travlt med at balancere et rundstykke på låret samtidig med, at hun skal styre et marmeladeglas i hånden. Tak for en dejlig tur.

Bundproppen har mødt klubbens rochef Sten Holmbæk

Af Lars Bak

Sten Holmbæk: "Så kom de ind fra en kaffetur, og så sagde jeg nok så friskfyragtigt, idet jeg pegede på Minna, hvem har slæbt rundt på den gamle i dag?" Hertil svarede Minna med et grin: "Du er ikke for gammel til en røvfuld, men jeg ved ikke lige, hvordan jeg får dig over knæene!"

Sten havde købt rundstykker, åbnet en ost og lavet en kande kaffe. Hermed var scenen sat for mindst et par timers hyggelig snak med og om Sten og Horsens Roklub gennem et langt roliv. Det er sjældent at møde en så passioneret roer som Sten. Han lægger ikke skjul på, at hans temperament og snakketøj har været en udfordring for ham i hans omgang med andre mennesker/roere. Sten har holdninger, som han står ved, men erkender også, at han kunne være strid som yngre – og vel også indimellem som ældre. Sten kender sine svage sider, og han indrømmer gerne, at dem arbejder han med dagligt. F.eks. siger Sten: "I skal ikke give mig for meget magt, for jeg duer generelt ikke til at forvalte magt".

Bundproppen: Jeg husker Fessor engang sagde, at han huskede dig, da du kom ned i klubben som 13-årig og gerne ville lære at ro.

Sten: Det er rigtigt, det var i 1975, hvor vi var 4 ungdomsroere, der mødtes efter skoletid i roklubben og roede sammen. Man var ungdomsroer indtil det 18. år, men der var nogen, der efter 16-årsalderen godt måtte komme om aftenen. De ældre roere havde bestemt ikke noget imod, hvis nogle af de unge piger deltog om aftenen! De drak også øl om aftenen og på roturene, det måtte vi unge ikke overvære. Til fester i bådhallen skulle vi unge gå hjem senest kl. 24. Det, der foregik efter kl. 24 var kun for voksne (Sten griner).

Jeg havde prøvet mange sportsgrene, før jeg landede i roklubben. Men du kan slet ikke forestille dig, hvor stor en gruppe ungdomsroere, der var i klubben dengang. Jeg vil tro en 20 – 30 stykker mellem 13 og 18 år. Jeg betalte selv min første træningsdragt vel et par numre for stor, så jeg kunne vokse i den. Den hang noget på kroppen de første år – det var min mors idé 😊

Bundproppen: Fortæl mig, hvad der fik jer unge til næsten hver eftermiddag at mødes i roklubben?

Sten: Vi havde masser af konkurrencer. Vi så hele tiden nye unge, da vi havde skolekaperoning. Jeg husker f.eks. Anette Hviid fra Stensballe Skole, hun roede også i klubben i mange år. Vi havde sommer-skole roning. Her husker jeg især Hulvej Skole som deltager. Det gode ved de konkurrencer var jo, at det

Sten Holmbæk forrest og bag ved Anders Lomholt, Manfred Birkvald og Nis.

var fødekæder til medlemskab af Horsens Roklub. Din gamle kollega Kiki startede også på denne måde. Vi mødtes – kun ungdomsroere - i Sydjysk kreds til stævner.

Bundproppen: Sten, du kan jo være pisseirriterende og en stor kværlant på dine ældre dage. Var du også det som ung?

Sten: I bagklogskabens ulidelige klare lys vil jeg gerne indrømme, at det var jeg. Jeg har nok lært mig selv bedre at kende efterhånden, som jeg er blevet ældre – og forhåbentlig bedre til at styre temperamentet. En gang gad jeg ikke ro, hvis jeg ikke sad i en 4'er, vi skiftede nemlig ikke dengang. Jeg blev derfor også i perioder uvenner med folk. Efter nogle uoverensstemmelser med nogle ældre roere valgte jeg en periode af mit liv kun at ro sculler på Bygholm Sø. Vi var en 5-7 personer, der kun roede kaproning i scullere med Peter Jahn som barsk træner for os. Vi trænede hver dag – nogle dage flere gange. Vi trænede dobbelt firer outrigger i Odense i en periode. Ja, jeg var sågar til træningssamlinger på landsholdet for 23-årige i 14 dage indtil de opdagede, at jeg faktisk var 24 år. Vi var i Sorø en gang om året en 4 – 5 gange. Vi sejlede over Kattegat med Julle hver gang og så den samme åndsvage B-film på færgen.

Bundproppen: Du har nævnt Peter Jahn flere gange.

Sten: Han lærte mig ganske enkelt at ro. Jeg roede helt forkert de første 4 – 5 år af mit roliv. Han lærte os at opbygge et rotag, dvs. hvordan man kan opdele et rotag i mange enkeltdele. Vi havde ingen trænerbåd på søen, så ham og Markussen i en dobbeltskuller roede ved siden af os og var over os, hvis vi gjorde noget forkert. Vi skulle f.eks. sidde flere minutter med strakte arme. Jeg husker en gang vi roede på søen, hvor vi troede, at Jahn ikke var der. Han gemte sig på P-pladsen længere ude og råbte ad os, da vi roede forbi. Det var kæft, trit og retning, men vi lærte at ro og den disciplin, der skulle til.

Bundproppen: Var I unge også på ferielangture?

Sten: Sjovt nok var jeg først afsted på min første ferielangtur som 18-årig. Der gik af en eller anden grund 5 år, før jeg kom afsted. Vi var, så vidt jeg husker, 13 roere, der roede rundt om Mors fra Skive til

Skive sammen med Fessor, Frank Miller m.fl. Vi sov i telt og lavede mad på gasblus. Efter det fyldte 18. år gav vi den gas til fester og på pinseture. Du drømmer ikke om, hvor meget øl, der blev drukket. Flere havde problemer med at komme på arbejde efter sådan en tur.

Bundproppen: Du kom jo tilbage til Fjorden igen efter dit selvvalgte eksil på søen.

Sten: Det gjorde jeg. Jeg blev gode venner med folk igen, og vi havde nye kaniner at arbejde med. Jeg deltog i inrigger kaproning over hele landet. Vi vandt meget, men Århus og Københavner klubberne kunne vi ikke slå. De havde for mange studerende, de kunne trække på. På et tidspunkt havde vi en 4'er med en 15-årig Grethe som fast styrmand. Hun stod en gang på havnen og så på, og så spurgte vi hende, om hun ikke ville være styrmand. Jeg husker et billede, der blev taget efter en sejr, hvor vi fire knægte bar Grethe, der lå vandret på vores arme.

Bundproppen: Du har flere gange nævnt, når jeg har spurgt ind til forskelle i roklubben dengang og nu: Aldersfordelingen?

Sten: Den forskel i aldersfordelingen dengang og nu gør jo, at du nærmest ikke kan sammenligne roklubben for 30-40 år siden og roklubben af i dag. Vi havde dengang ikke nær så mange pensionister i klubben som i dag. Dengang arbejdede hovedparten af medlemmerne og resten gik i skole. Du skal jo vide, at jeg jo er vokset op med klubtaftner, hvor det vrimlede med roere i tyverne og fyrrerne. Der var ikke så mange i trediverne, da de havde små børn, og familielivet passede ikke med rolivet. Det er jo derfor, jeg er så skuffet over, at der faktisk ingen kommer til roaftenerne mere på trods af, at vi på mange medlemsmøder har sagt ja til fortsat at holde liv i de roaftner.

Bundproppen: Jeg springer lidt i det Sten, men du sagde lige før noget om opdragelse – vil du lige gentage det.

Sten: Jeg blev instruktør som 18-årig og skulle pludselig til at forholde mig til de unges måde at gebærde sig på. Nogen mente, at vi instruktører skulle opdrage de unge. Jeg har altid ment, at det

er en forældre opgave. I øvrigt husker jeg, at Bente (nu hedder hun Vestergaard) var én af de første, jeg frigav som ny instruktør.

Bundproppen: *Du har flere gange nævnt, at familiev og roklub ikke harmonerede. Hvorfor egentlig ikke?*

Sten: Godt du spørger. Jeg var nemlig med til i en årrække at være en del af den såkaldte familieroning. Vi var en 4-5 par med børn, der mødtes. Nogle gange spiste vi sammen, andre gange passede vi hinandens børn, mens andre roede. Det fungerede fint en 4-5 år.

Bundproppen: *Du har haft et langt liv på værkstedet med mange forskellige personer. Som gammel formand husker jeg, at det var formandens forbandede pligt at få personlighederne på værkstedet til at forliges. Der var tit uoverensstemmelser mellem jer om, hvordan dette eller hint problem i en båd skulle tackles. Er det stadigvæk sådan?*

Sten: Nej Lars, nu bliver jeg nødt til at rose Leif. Han anede intet om reparation af både, da han dukkede op på værkstedet. Til gengæld kunne han løse andre problemer, f.eks. hang vandslangen helt oppe på porten, og det var vi tit irriterede over. Så flyttede Leif den ned i arbejdshøjde, og jeg tænkte, hvorfor f..... kom jeg ikke på det!

Vi har i årevis lagt årene på græsplænen, indtil Leif fik ideen til en "årevogn". Under en lakering udbryder Leif: "Det er med lakering som med piger. Det første kys er som regel dårligt, men så kører det derefter".

I en roklub som vores har vi meget med, "at det plejer vi at gøre". Vi kan stå og irriteres over en for kort line i forstævnen, der næsten ikke kan nå over, når vi skal have en båd i vandet. Godt vi så har Karen, som bare organiserer, at nu skal der længere liner i alle bådene.

Som Karen siger: "Kom nu ind i kampen" 😊

Bundproppen: *Sten vi to kan jo snakke fra nu af og til juleaften. Noget af det sidste, jeg vil spørge ind til, er dit job som rochef. Du lagde voldsomt ud til et medlemsmøde med en mindmap, så vi alle troede, du var ved at skubbe Vibeke ned fra formandspinden.*

Sten i en karakteristisk position under en båd, hvor han er i gang med en reparation. Desuden ses Stens mangeårige makker på værkstedet Frede Sørensen.

Sten: Det er rigtigt, at jeg nok havde misforstået det oplæg, som jeg skulle komme med. Man går jo og funderer over opgaven, og jeg havde kontaktet både Poul Erik og Maria Åes, og de gav mig nogle gode råd, som jeg spandt videre på. Og det greb om sig. Man kan sige at punkterne løb af med mig. Vibeke og jeg havde nogle gode samtaler om jobbet, og mine hovedopgaver blev bl.a. fastsættelse af hold på ro aftenerne og tilrettelæggelse af kæntringsøvelser. Derfor er jeg også træt af, at der ingen kommer til ro aftenerne, men jeg kommer troligt.

Bundproppen: Det er faktisk en skam, Sten. Jeg husker, hvordan det er stressende at sætte hold, når der står en 12 – 15 personer foran én og tripper. Jeg husker tydeligt, hvordan jeg kiggede dig over skulderen, da jeg som både formand og rochef skulle lære at sætte hold. Det er i øvrigt ikke noget, man kan lære. Man må ikke lade sig stresse, man skal kende alle bådene og være hurtig i hovedet til tal. Noget kan læres, men ikke alt. Du er god til det, Sten.

Sten: En rochef i gamle dage stod nede på broen og sagde nej til folk, hvis han syntes, det blæste for

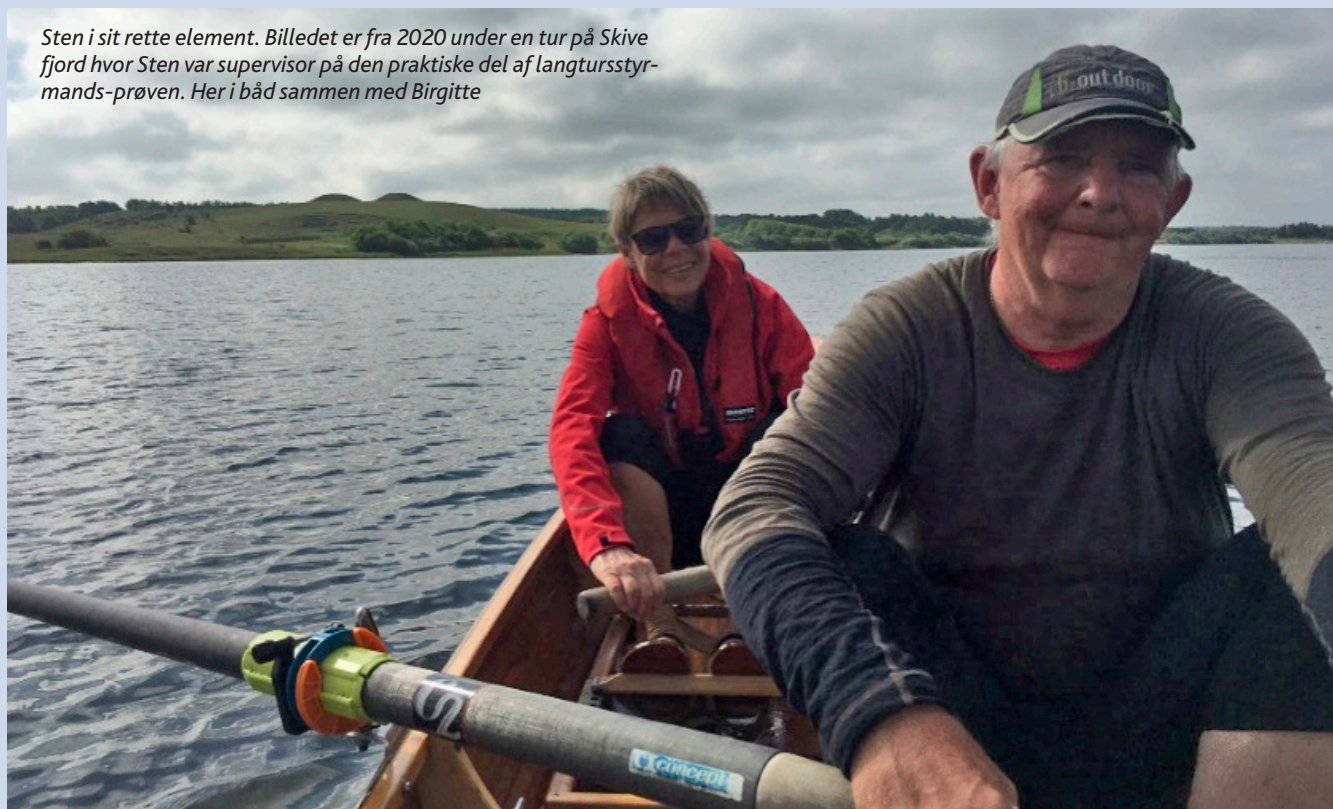
meget. Men det er klart, kommer der fem mand, der alle er langturs roere, og de vil på vandet, selvom det blæser en pelikan, ja, så er det jo styrmandens ansvar, og det skal rochefen ikke blande sig i. Men den holdning havde jeg ikke for 5 -7 år siden.

Bundproppen: Sten du får det sidste ord.

Sten: Jeg har været inde på det tidligere - selverkendelse. Giv mig ikke magten – jeg har vanskelig ved at håndtere magt. Jeg skal lære at acceptere andres meninger. Jeg har tidligere i mit liv haft udfordringer med "min korte lunte". Holdninger hos andre, som "bragte mit pis i kog". Jeg arbejder med det hver dag. Snakker meget med Vibeke. Jeg har også opdaget, hvor hyggeligt det er at ro med kaffeholdet. Jeg synes selv, jeg er blevet mere social med årene. Får vi en gang et nyt klubhus sammen med kajakklubben, så er jeg med på, at det skal vi nok få til at fungere.

Bundproppen: Tak for en hyggelig og ærlig snak Sten.

Sten i sit rette element. Billedet er fra 2020 under en tur på Skive fjord hvor Sten var supervisor på den praktiske del af langtursstyrmands-prøven. Her i båd sammen med Birgitte

En særlig udflugt til Sondrup

Af Niels Kristian Skou

Årets Løvspringstur den 14. maj blev for en enkelt båd en rotur på 27 km og strakte sig over mere end syv timer. Besætningen bestod af Mariane, Jytte og jeg selv.

Løvspringsturen startede kl. 9, hvor fire bådhold roede til Brakøre, hvor medbragt kaffe og smurte rundstykker blev nydt.

Vejret var helt perfekt til udflugten med masser af sol og lidt vind direkte fra øst. DMI og YR var forinden blevet gennemset, og der var udsigt til en dejlig dag på fjorden.

Efter indtagelse af kaffe og brød roede vores bådhold længere mod øst. Vejret var fortsat helt perfekt med sol og kun lidt vind fra en østlig retning og dermed udsigt til en nem og behagelig hjemtur. Vorsø blev passeret, men ingen havørne lod sig se. Vi valgte at ro til Sondrup, hvor vores medbragte mad blev indtaget.

Efter frokosten forsvandt solen ved Sondrup, da et tordenvejr lod sig se og høre i en sydlig retning. Afventende blev vi i Sondrup noget tid, til vi kunne bedømme udviklingen med skyerne og tordenvejret. Da der opstod en delvis opløsning af skyerne, og der ikke mere kunne høres torden, begyndte hjemturen.

Vi kunne dog ikke helt forudse, at vinden – efter at vi kun havde roet få hundrede meter – pludselig ændrede retning og især markant i styrke. Vindretningen blev herefter fra en meget sydlig retning og træls for hjemturen. Fra den sydlige del af fjorden bredte kraftige bølger sig med hvide toppe hastigt over mod os. Vi skiftede omgående pladser i båden, og jeg gik fra styrmandspladsen til 1'er pladsen, da der ville komme mest pres på styr-

Truende skyer over farvandet mellem Sondrup og Alrø varsler uvejr (arkivfoto)

bordside. Problemet med styrbordssiden var at holde båden væk fra sten og lavt farvand. Det var et ekstra problem den dag, at der var usædvanligt lavvandet, og vi derfor skulle endnu længere væk fra kysten. Ret hurtig mærkede vi de første dråber regn fra oven, men der kom også noget vand i båden fra bølgerne. Regntøj havde vi ikke taget med, da vejrtjenesterne ikke havde signaleret regn, og vi blev derfor hurtigt fuldstændig gennemblødt.

Et par gange blev vi nødt til at vige for de alt for kraftige bølger, som var højere end båden, og søge mere stabile forhold ved lave sandbanker mellem Sondrup og Vorsø. Her kunne vi ligge på sandbankerne under sikre forhold, mens det regnede, og de mest kraftige bølger stilnede bare lidt af. Det giver bare ikke varme i kroppen, når man sidder helt våd i en båd uden at ro.

Da vi ikke kunne blive der for evigt, blev vi nødt til at arbejde os mod roklubben og måtte derfor stå ud i det lave vand for at få båden vendt og flyttet noget væk fra sandbankerne.

Her sikrede Jytte ved en meget hurtig reaktion, at jeg ikke gled ind under båden, da jeg skulle op i den. At stå på et ben på bunden af fjorden, mens det andet ben er inde i båden, kan virke stabilt, men ikke, hvis båden samtidig flytter sig som følge af kraftige bølger og strøm. Med Jyttes meget faste hånd blev jeg pludselig rykket ind i båden og undgik

at komme ind under båden. På den anden side undgik jeg ikke at blive mere våd, da alt hos mig alligevel var gennemblødt.

Hele vejen hjem så og mødte vi hvide bølgetoppe. Vi var nødt til at krydse op mod vind og bølger mange gange, da vi ellers havde konstant sidesø. Det blev en hjemtur, hvor der i den grad blev arbejdet rigtig godt og ret hårdt af alle i båden. Mariane og Jytte skiftede mellem styrmandspladsen og 2'er pladsen, da jeg fast sad på 1'er pladsen.

Til gengæld kom solen frem til sidst på hjemturen, men fortsat sammen med de hvide bølgetoppe.

Vores konklusion var, at vores nye båd var rigtig god til at klare ret træls vand og vind. Men den kunne slet ikke holde regn- og fjordvand ude af båden, når naturen legede med. At det efterfølgende har vist sig, at båden ikke er helt tæt i bunden, er en anden historie.

Vores bådhold blev den dag nogle erfaringer rigere, som vi kan tage med os ved fremtidige ture.

Det pudsige var, at ingen af dagens tre øvrige bådhold anede noget om vores udfordringer, de nød - efter deres rotur i fuld solskin - udsigten ud over fjorden med kaffe og kage.

Ikke alle havde en anstrengende og udfordrende Løvspringstur.

Guldægget efter Smukfest

Af Niels Kristian Skou

Det var fuldstændig uventet for os, at vi sidste år blev kontaktet af Peter Ib og Mads fra Smukfest i Skanderborg, hvor de spurgte os, om vi ved tre dages arbejde ville tjene 30.000 kr.

Selvfølgelig ville vi gerne det, da udsigten til faste indtægter ved loppemarkeder i årene fremover ville blive mere og mere risikabelt, når kanalen skal graves, hvor vores klubhus og bådhal er placeret.

At vi sidste år klarede opgaven på kun halvanden dag, og alligevel modtog 30.000 kr., vakte stor glæde hos os. At Smukfest samtidig var mere end tilfredse med vores oprydning, og vi også selv var det, gjorde oplevelsen endnu bedre.

I år klarede vi opgaven endnu hurtigere end sidste år. Den første dag sluttede vi kl. 20 efter kun fire timers

arbejde. På det tidspunkt havde vi stort set løst opgaven på trods af stormfulde vindstød og flyvende genstande.

Et lille hold på syv medlemmer mødte op på andendagen for at klare de sidste småting. Vi medbragte kaffe og kage og kunne samtidig nyde Peter Ibs godkendelse af roklubbens arbejde.

Vi spurgte Peter Ib, om vi ikke måtte rydde op lige uden for vores område, da der ude langs Horsensvej så mere end træls ud. Stormen havde gennem flere dage kastet rundt med telte, presenninger, plast og alt muligt andet, som hang i træer og buske langs vejen og selvfølgelig også lå i græsset langs vejen.

Peter Ib gav os selvfølgelig lov til at klare den opgave,

Find Karen...

da han også havde set det, og affaldet skulle fjernes. Efter en god times indsats langs vejen så der igen pænt ud uden affald.

Da jeg sendte en faktura på 30.000 kr. til Smukfest, blev jeg omgående spurgt af Mads fra Smukfest, om jeg ikke ville ændre beløbet i fakturaen til 31.000 kr., da de påskønnede vores initiativ til den ekstra oprydning langs vejen. Og selvfølgelig accepterede jeg deres anmodning.

Ved et efterfølgende evalueringsmøde med Peter Ib og Mads hos Smukfest blev Vibeke og jeg igen rost for klubbens oprydning, men også den ekstra indsats langs vejen. I tidligere år har der været en del problemer med oprydningen på det areal, som vi havde i år. Den landmand, der benytter arealet med dyrehold til afgræsning, har hvert år klaget en del over, at alt ikke blev fjernet, og især de helt små ting. Sidste år, hvor vi faktisk også klarede området foruden området langs motorvejen, kom der ingen klager fra landmanden. Og heller ikke i år. Vi har derfor løst opgaven på tilfredsstillende vis for både landmanden og Smukfest.

Peter Ib og Mads spurgte ved evalueringsmødet, om vi ikke også fremover vil klare en tilsvarende oprydning for småting på et teltområde, som ligger meget tæt på, hvor vi ryddede op i år. På det område havde der gennem flere år været et problem, da oprydningsholdet havde været god til at fjerne de større ting, men det kneb meget med de mindste dele. Da Peter Ib og Mads havde set, hvordan vi løser en sådan opgave på meget tilfredsstillende vis, spurgte de os om hjælp.

Vi takkede ja til opgaven og får fremover ekstra 6.000 kr. til roklubben.

Ud over de modtagne 31.000 kr. i år for oprydningen blev vi på den første oprydningsdag af Peter Ib spurgt, om vi da ikke selv ville sælge dåser og flasker

med pantmærker, da Smukfest ellers skal betale en vognmand for at klare opgaven. Roklubbens indtægt ved at sælge pant og beholde de fyldte dåser med øl/vand har givet os en indtægt på 1.100-1.200 kr. Smukfest er derfor et "guldæg" for roklubben også i årene fremover med en fast merindtjening til nye investeringer.

Vi er klar igen i 2024!

En øjenvidneberetning

Af Connie Lang

Den 22. - 23. september afviklede Horsens Roklub "Ro alle ture på fjorden". Fredag eftermiddag kl. 16 stævnedes 2 robåde ud på de første ture. En båd roede bl.a. i inderhavnen og deltog i ferniseringen af Trine Boesens kunstværk "Moon up – Sun down" ved kanalhusene, hvor der blev budt på taler, champagne og musik.

Turene blev krydret med regnbyger, regnbue og lidt sol.

Nogle roere blev regnvåde, andre blev godt våde, og dagens helt blev mere end våd, da han måtte springe i vandet for at redde båden, der var på vej væk fra roere og broen, der var forsvundet i højvande.

En line, der blev kastet, ville ikke slippe 'kasteren' i første omgang og endte med at forsvinde på dybt vand. Gode råd – ja, hvor var de? Der var kun ét at gøre – SPRINGE!! Tak for det, Gábor! Siger damerne. Dagen blev afsluttet med hyggelig fællesspisning, som bød på en menu, der absolut var suveræn og lækker.

Søndag morgen roede en lille gruppe igen ud – og blev regnvåde. Frokosten, der bestod af rester fra middagen dagen før, blev indtaget i klubhuset og afsluttet med kaffe og kage, da det stadig regnede. Godt middag skinnede solen, men da var våde og mætte roere taget hjem.

Hvor er broen? Hvor er linen?

Hvor er Gabor?

Båden og Gabor på rette kurs!

Alt er godt – Gabor er ude af billedet!

Både båden og Gabor på vej op

Kulturelle roture

- er det også blevet til i denne sæson

Af Gitte Enghild

I august var nogle roere taget til Sønderup for at se opera – ganske vist uden både, da vejrguderne ville det anderledes, men er det mon ikke ved at blive en tradition????

Den 22. september skulle vi "Ro alle ture". En af dem blev ikke så lang, men mindeværdig. Vi roede ind i Havnen og lagde til ved Kanalhusene, hvor der var fernisering af et nyt gavlmaleri. Kunstneren Trine Boesen havde påtaget sig opgaven at udsmykke promenaden under husene.

Et kunstværk, hun kalder "Sun down, moon up", hvor hun for første gang arbejder i jern, er dekoreret med emaljelak. Søjlerne, som bærer huset, er også udsmykkede – både med tekst og farve. Selve kunstværket er bemærkelsesværdigt, idet det er fremstillet, så den halve måne/sol genspejles i "loftet" og således bliver hel.

En spændende oplevelse med både borgmester, levende musik, bobler, kage og chokolade.

At vi så fik en ordentlig byge på vejen, tog bestemt ikke humøret fra os!!!

Ro ind og tag et kig!!!

Min sejeste romakker

Af Linda Kærgaard Nielsen

Nogle af jer har nok mødt Bertha, min blinde makker. Bertha er roer i Kolding Roklub, men siden vi mødtes i 2018, har hun flere gange være i Horsens og roet både inde og ude. I denne sæson har vi roet en vild coastal regatta i Middelfart, men ellers primært med The Dream Team - en coastal firer med Carl Johan, samt Niels Iversen og Henrik Bak fra Aarhus Roklub. Vores træning i år sættes på den endelige prøve ved Copenhagen Harbour Race, lørdag d. 14. oktober. Bertha er et menneske med en fantastisk kampgejst og gåpåmod, og hun lader ikke sygdom være en begrænsning. Hun er så beundringsværdig, og jeg vil gøre, hvad jeg kan for at hjælpe hende med at nå hendes drømme. Jeg vil gerne lade Bertha fortælle om sin lange seje rejse selv – det gør hun i det følgende:

"Vind i håret er den største følelse af frihed for mig"

Af Bertha Flensborg

I maj 2012 svigtede 94% af min synsnerve på meget få dage. Det var en enorm klaustrofobisk følelse, og jeg havde vildt brug for at komme ud under åben himmel. Det var mega besværligt og også noget risikabelt at bevæge sig rundt. Jeg søgte en form for rekreation i min sygemelding, et sted som en højskole, hvor nogen lavede maden og havde overskud til at give en arm.

Jeg fik ad omveje, men gennem Egmont højskolen, kontakt med de roere, der havde trænet til para-olympiske lege i Beijing. Jeg var fuld af ærefrygt, følte mig taknemmelig over at have to ben og helt vildt heldig med at få mulighed for at træne med dem. Jeg har altid været tryk ved vand og havde lidt erfaring med roning. Så jeg fik med små fif og intens træning min kropsbevidsthed for flowet i båden til at udvikle sig, nu med så godt som lukkede øjne. Når vi bliver ramt af livet, kan det være svært at finde det, man selv har indflydelse på. For mig blev ronin-

gen min motivation til at klare dagligdagen og alle de ufrivillige færdigheder, jeg måtte genlære.

Jeg boede på Amager og startede træningen fra Holte Roklub på Furesøen, via ARK (Amager Kajak- og Roklub/red.), og senere lå båden ved Bagsværd sø. På det tidspunkt var PL (paralympiske lege/red.) klassen med synshandicappede 4x+, altså en dobbelt 4'er med styrmand. Det var en helt fortryllende tid, meget intensiv træning, teknisk svært, så jeg var top-koncentreret, det virkede for mig som ren mindfulness terapi. Jeg holder meget af roning, fordi vi alle sidder med ryggen til, og har fødderne spændt fast. Det gør, at når vi er på vandet, føler jeg mig ligeværdig med bådholdet.

Mange klubber har svært ved at skaffe nye klubkammerater, og målgruppen for yngre handicappede er endnu mindre. Vi endte med kun at kunne samle til et par dobbeltscullere, selvfølgelig blandede amputerede og synshandicappede, men projektet Para-OL

2016 faldt, trods ihærdige ildsjæle som Lotte Madsen nu HB (DFfR's Hovedbestyrelse/red).

Så da min kæreste fik tilbudt job, valgte vi i '15 at flytte tilbage til Jylland, nu Kolding. Jeg fandt lidt aktivitet omkring sculler og coastal, og stille og roligt har klubkammeraterne fået smag for det at ro med 2 årer. Jeg måtte i foråret '17 helt droppe samværet omkring inrigger roning, da nerveskaderne - nu også i underkrop og venstre ben - viste sig at være sclerose.

Jeg havde søde tålmodige klubkammerater, og vi drak bobler, da jeg nåede hele 100 km den sæson, tør ikke se efter på hvor mange ture....

Jeg roede de næste sæsoner mig til guldåre på Kolding Fjord.

I efteråret '18 var der godt gang i Lillebæltsdysterne i ergometer. Jeg syntes, der var den fedeste stemning, men svært for benene at skifte til stafetterne. Jeg var alligevel taget med til Middelfart, og da vi stod i en særlig afklædt situation, spørger Birgit Rützou (Middelfart Rolub) Linda og jeg, om vi ved, at vi begge ror coastal og mangler en makker? Så var pagten ligesom skrevet, når man har trykket hænder i et baderum.

The rest is history!

Jeg føler mig på mange måder meget heldig, især med at møde mennesker med samme passion i samme region. Vi har roet slide og stafetter, og i juni '19 startede vi vores første regatta sammen i coastal, et af de legendariske LDK (langdistancekaproning/red.) med 2 startende både i klassen.

I vinter tog jeg imod jeres gæstemedlemsskab i Horsens Roklub, og jeg har haft fantastiske træningsstunder i e-roning, GP8 (vinter otter Grand prix/red.) og hyggelig fællesspisning. Fællesskabet medvirkede til, at jeg ved tre ergometerstævner i løbet af vinteren forbedrede min tid på 6 km hver gang.

Jeg har virkelig fundet motivationen til at træne og derved givet min sygdom kamp til stregen, også meget takket være Lindas kæmpe arbejde og store tålmodighed: hun har hentet mig, indstillet ergometer, tilmeldt og guidet igennem det hele.

Indendørs i vante rammer er én ting, at Carl Johan og Linda har gjort eventure og regattaer i hele landet mulige for mig at deltage i er en helt anden. Tak for at finde min taske, bære mine årer og fra hjertet

TAK for skønne timer med høj puls. Jeg føler på flere måder, at jeg lever 100% i jeres selskab, og når jeg ser bort fra, at jeg altid føler mig bagud på tjenester, så får I mig til at føle mig ligeværdig.

Den største følelse af frihed er nok, når man kan lægge kræfter i noget, og der så sker en forandring – TAK for, at I gør det muligt for så mange.

Se i øvrigt næste indlæg, som er en præsentation af et arrangement i Horsens Roklub med Bertha Flensborg den 29. januar.

Team tandem

- Cykler for en verden uden sclerose

Et støtte arrangement i Horsens Roklub den 29. januar

Af Linda Kærgaard Nielsen

Roning er dog ikke nok for Bertha og hendes kampgejst. Under lockdown fik Bertha og hendes kæreste Søren støvet deres tandem af. Det kulminerede med, at de gennemførte 100 km på Tour de Storebælt i 2023, samtidigt med at de samlede penge ind til Scleroseforeningen.

De fik Tour de France i blodet af den tur, og med pladser på Cykelnerven vil de i juni 2024 få deres ultimative sportslige udfordring på to hjul.

Sammen med mere end 450 dedikerede cykelentusiaster står de foran 8 måneders forvandling til bjergryttere – stadig på deres trofaste tandem - for til sommer at være klar til at cykle på ikoniske, franske bjerge.

Cykelnerven er Scleroseforeningens velgørenhedsevent for at samle penge ind til forskning i sclerose. Et af kravene for at man kan få en plads på Cykelnerven er, at man samler penge ind til scleroseforskningen. Kampen mod sclerose er lang og op ad bakke for de mere end 18.900 danskere, der lever med sygdommen, samt deres familier, og pengene til forskningen er meget vigtige.

Kampen mod sclerose er en holdindsats og derfor vil vi, Bertha, Søren og undertegnede gerne invitere til velgørenhedsmiddag i Horsens Roklub mandag d. 29. januar 2024 kl. 18.

Her vil Bertha og Søren fortælle mere om deres træning og turen med Cykelnerven, imens der bliver serveret god mad til de fremmødte. Arrangementet kommer til at koste 150-200 kr. pr. person og overskuddet vil gå til Bertha og Søren's indsamling.

Jeg håber meget, at I vil bakke op omkring arrangementet d. 29. januar.

Følg med for mere information og tilmelding på rokort.

Læs mere om Cykelnerven her: www.cykelnerven.dk

Se Berthas indsamling på cykelnerven her:
www.cykelnerven.dk/brugere/bertha-kjaer-flensborg

Følg Team Tandems udvikling til bjergryttere
på instagram: @teamtandem

Bertha og kæresten Søren kommer og fortæller i Horsens Roklub den 29. januar 2024

Madpakketure

Af Niels Kristian Skou

Årets høst for medlemmer fra Horsens Roklub blev deltagelse i madpakketurene i:

- Vejle
- Esbjerg
- Gråsten
- Augustenborg
- Middelfart

Coronaen satte en brat stopper for deltagelse fra Horsens Roklub efter mange madpakketure gennem en del år, da smitterisiko begrænsede lysten. I år blev traditionen med madpakketure i den grad gennemført med stor succes.

Det særlige ved madpakketure er at opleve andre klubbers rofarvand, da det kan være markant anderledes end vores daglige rofarvand. Samværet med medlemmer fra andre roklubber giver også et indblik i, hvilke standarder og traditioner andre klubber har. At rofarvandet kan være anderledes end, hvad vi

er vant til i Horsens fjord, blev især synligt på tre af årets ture.

En dag i Esbjerg med "kun" lidt vind og bølger direkte fra vest kan give visse udfordringer, når der bliver roet vest for Fanø. Det betyder, at vind og bølger rammer direkte ind mod bådene. Det var derfor nødvendigt at krydse op mod vinden hele tiden, da det ellers ikke var muligt at ro langs vestsiden af Fanø. Selv om der konstant blev krydset op mod vinden, blev vi roere alligevel noget våde, når bølgerne ramte bådene. At jeg derudover også var blevet placeret i en stor coastalbåd til fire roere og en fast styrmand, var ekstra udfordrende for mig, da jeg ikke er frigivet til at ro i en coastal. Jeg havde dog lidt erfaring med at ro med to årer, men ikke 34 km på en dag.

Gråsten-turen fandt sted på en grå og ret blæsende dag. Flensborg fjord er relativt bred, og da der var en del tåge det meste af dagen, blev dagens ruteplan

Madpakketur til Esbjerg

lavet om, og vi gik i land i Tyskland for at spise frokost. Tågen gjorde, at vi kun enkelte steder kunne se kysten på den anden side af fjorden. Da trafikken af sejl- og motorbåde på fjorden var ret stor, krævede det en god sigtbarhed at krydse fjorden.

Vinden skabte den dag noget kraftige bølger. Først efter 45 minutter blev det muligt i vores båd at foretage det første skifte, da der opstod en mulighed for lidt læ. Det udnyttede fire af de andre både også, da de gik ind til land for at bytte rundt på besætningerne. Rofarvandet var for voldsomt for de lidt svagere besætninger. Anni og jeg repræsenterede Horsens Roklub den dag, og i vores 4-åres båd var besætningen ressourcestærk, og vi følte os ikke presset af bølgerne.

Anni startede som ny roer i år og havde før turen til Gråsten haft sin første madpakketur i Vejle på en vejrmæssigt stille og rolig dag, men mærkede i Gråsten, at vejret også kan være helt anderledes. Det påvirkede overhovedet ikke Anni, da hun havde den fulde kontrol og overblik, både mens hun roede, og som styrmand, da fjorden skulle krydses første gang.

At ro ud fra Middelfart Roklub betyder, at der bliver roet i Lillebælt, hvor strømforholdene kan være meget voldsomme.

Der har været flere kæntringer i Lillebælt blandt medlemmer i Middelfart Roklub, hvorfor de benytter en anden måde af foretage skift på i bådene, end vi gør. Når de foretager et skifte, trækker roerne

Madpakketur til Augustenborg

åreskiftet helt ind til kroppen, mens årebladet ligger på vandet. Styrmanden går derefter frem i båden og sætter sig bag ved roeren på 1'er pladsen. Det betyder, at styrmanden skal løfte benene ret højt, når årerne skal passeres. Først, når styrmanden har sat sig ned bag 1'er pladsen, rykker de øvrige roere et sæde frem.

Om alle medlemmer i Horsens Roklub kan løfte benene så højt uden at falde i vandet, ved jeg ikke. Ved i øvrigt ikke, om jeg selv kan.

Hvor madpakketurene bliver næste år, ved jeg ikke, men jeg ved, at vi er en del, som allerede glæder os til de kommende udflugter.

Madpakketur til Gråsten i tåget vejr og uroligt vand

Rotur til Sverige sommere 2023

Af Ellen Therkildsen

*Smukt vejr over Marstrand
– men blæsten drillede*

At tage på langtur i sin sommerferie har altid det helt klare formål, at man skal på vandet. Man skal udfordre sig selv i fremmed farvand og under andre vejrforhold, man skal nyde den anderledes udsigt, og man skal ro lange dagsture. Selv om det selvfølgelig bliver sagt højt, at man kan risikere et par dage med dårligt vejr, ændrer det ikke noget ved selve formålet, man er taget af sted for at ro, og fantasien rækker ikke til, at det ikke kommer til at ske.

I juli måned var vi en flok på 12, der drog mod Sverige, nærmere bestemt til Marstrand i den svenske Skærgård 50 km nord for Göteborg. Vejen derafter er lang, en hel dag tager det, og da vi endelig nåede frem lørdag sidst på dagen, kunne vi konstatere, at vi havde lejet et meget lille hus til 12 personer. Selv om der var 2 gæstehuse, og selv om Vibeke og Susanne havde medbragt hver deres telt, og Leif og Ellen havde deres campingvogn med, ændrer det

ikke ved, at vi havde meget lidt opholdsplads. Ved at rykke rundt på spisebord og tage 4 små taburetter i brug kunne vi alle lige akkurat klemme os ned rundt omkring bordet.

Men problemet var ikke så stort, vi skulle jo ro det meste af tiden, så alt var i orden, måske lige med undtagelse af vejrudsigten. Hård vind, vindstyrke 8-9 fra sydvest og hvide skumtoppe. Da vi var i den yderste skærgård, var vi ret eksponerede for blæsten, og det var svært at finde steder med læ. Så søndagen gik, og mandagen, og tirsdagen, inden nogle få om onsdagen kom ud på en kort rotur, torsdag det samme, og det blev besluttet at udsigten til at komme ud at ro de sidste 2 dage inden afrejse var næsten lig nul, så færebilletten blev ændret, og vi tog alle hjem før tiden. Det unævnelige var sket, mange af os kom aldrig ud at ro.

Nu har jeg allerede skrevet rigtigt meget, og jeg skal passe på, at dette indlæg ikke bliver for langt! Men jeg er også langt om længe nået frem til det budskab, jeg gerne vil have frem, nemlig at til trods for blæsten, den trange plads og høje forventninger om fantastiske roture, der ikke blev indfriet, så var det en rigtig hyggelig lille uge. Der blev snakket og grinet, der blev planlagt besøg i mindre grupper til forskellige seværdigheder, der var fælles gåture, der blev strikket, løst kryds og tværs'er og sodukuer i fællesskab, der blev købt ind og lavet lækker mad, og Tour de France på IPad'en bandt hele selskabet sammen! Til trods for forskelle i alder, interesser og temperamenter, så mødtes vi for en stund omkring roning uden at komme (ret meget) på vandet i en fredelig og afslappet atmosfære.

Plads til 12 omkring spisebordet

Lige sådan oplever jeg også, det er at komme i vores allesammens roklub. Vi er en flok meget forskellige individer, der mødes om at ro, og til trods for alle vores forskelligheder får vi det hele til at hænge sammen. Man bliver altid mødt med smil og venlige ord, der er altid plads og tålmodighed nok til at fejle, og der er altid en rar og imødekommende stemning. Selvfølgelig kan vi være uenige, og selvfølgelig opstår der kontroverser, men tingene bliver løst hen ad vejen, og vi rummer hinanden.

Det er dejligt at have et sådant et sted at være!

De sejeste kom på vandet!

To telte i haven – og lidt aftrædelsesplads på terrassen

Foredragsaften mandag den 12. februar 2024

Horsens Roklub på Langelinie med Frank Miller og Torben Mikkelsen, der vil fortælle om Midtbyen omkring år 1900 og op til i dag, især ud fra postkort men også billeder.

I er velkomne til at tage postkort og billeder med til aftenen samt venner og familie.

Foredraget starter kl. 18.30 og forventes at tage 1½ - 2 timer. Derefter vil klubben være vært med kaffe

og hjemmebagt kage til sædvanlige billige klubpriser. Vi vil tage alle vores kort og billeder med, så hvis der er gader eller kvarterer, du vil se gamle billeder fra, er der også mulighed for det.

Tilmelding i klubben på opslagstavlen primo 2024 eller ring til Frank Miller tlf. 30284894 eller Torben Mikkelsen tlf. 61785993.

"SPÆNDENDE" kaffetur i Brakør!

Mange både skulle i vandet denne formiddag – 4'erne sidst.

Det var Brakør med Carl, Birgitte, Frede, Karna og undertegnede.

Vi ror lystigt afsted – nærmer os Husodde. Frede siger: "Jeg synes, det ruller og skulper sådan"! Karna svarer, at det må da undersøges nærmere. OK! Frede vender sig om og åbner! Rummet er fyldt af vand?? Hmmm – der er ingen bundprop i? Karna har sørget for alle propper – ingen er tilbage. Vi må i land. Frede stiger ud og begynder

at øse! Carl bruger bådshagen – men Birgitte og jeg må også ud, så roret er sikret. Vi undersøger bundproppen bag styresædet. Den sidder i – men så får vi øje på endnu en bundprop.

Den må ha' været næsten usynlig, sidder fast i en snor! Der er altså 2! Så får vi sat den ekstra i det rigtige sted. Vi skal op i båden igen – men så øjnes bådshagen – længere ude i tangen står den og vugger. Den må hentes! Godt våde ror vi glade afsted og glæder os til kaffen!!!

Lise-Lotte Segall

Vibeke har styr på langturen

Af Ellen Therkildsen

I maj måned var det blevet tiden, hvor Vibeke skulle bestå sin langtursstyrmandsprøve. Det skulle være i Limfjorden, roturene udgik fra Nibe Roklub, og vi var velinstallerede på campingpladsen ikke langt derfra. Perfekte rammer! Perfekt organiseret!

Faktisk var alt perfekt på hele turen. Vejret viste sig fra sin allerbedste side, meget lidt vind, masser af sol, blikstille vand. God plads i hytterne, gode

køkkenfaciliteter i roklubben med udsigt ud over fjorden. Gode robåde lånt i klubben.

Turene gik til Gjøl (Gøl pølser og gjøltroldene), Halkær Bredning og ad Halkær å gennem det smukkeste engdrag med alt det majgrønne i øjenhøjde - og en sidste tur langs kysten til Klitgaard Fiskerleje.

Bestod hun? JA, det gjorde hun, med bravour, og fejret blev det med bobler og chips!

Tillykke til Vibeke!

Vinterklargøring af vores robåde

Af Karen Lauritzen

Sidste vintersæson fik vi gennemgået alle vores robåde – vasket, skuret og skrubbet - hvilket var tiltrængt, efter at fjorden var blevet forurenet lige før standerstrygning. Alle linerne blev skiftet – så nu kan forfanglinen nå fra båden og over til pontonbroen, når vi kører båden i vandet, og træktovet er med knuder, så man kan trække i begge sider af bådvoanen. Skruerne er blevet efterspændt, det viste sig at Fessors ror faktisk var ved at falde af! Der er alutæppe og 2 øsekar i hver båd. Læderremmene blev vasket og fik læderfedt, og bådshagerne blev slebet og lakeret. Fortuna, Kaj P, Arena og Sleipner blev slebet og lakeret 2 gange.

Men "én svale gør ingen sommer" – så igen i år vil jeg sammen med værkstedet gerne invitere dig til vask, tjek og slibning af vores robåde. Vagn har lavet fine bådshageholdere af træ til os, som skal slibes, lakeres og påmonteres. Der er forslag om "sandpæpir" på stævnen, så båden er lettere at løfte, når den og hænderne er våde, og også Kirkebåden skal have en kærlig omgang! Så igen denne vinter skal vi have produktivt og hyggeligt samvær. Vi slutter hver gang med et eller andet godt til ganen i klubhuset. Der bliver tilmelding på Memberlink.

Har du ønsker eller gode forslag, kan du kontakte Leif, Sten eller Karen..

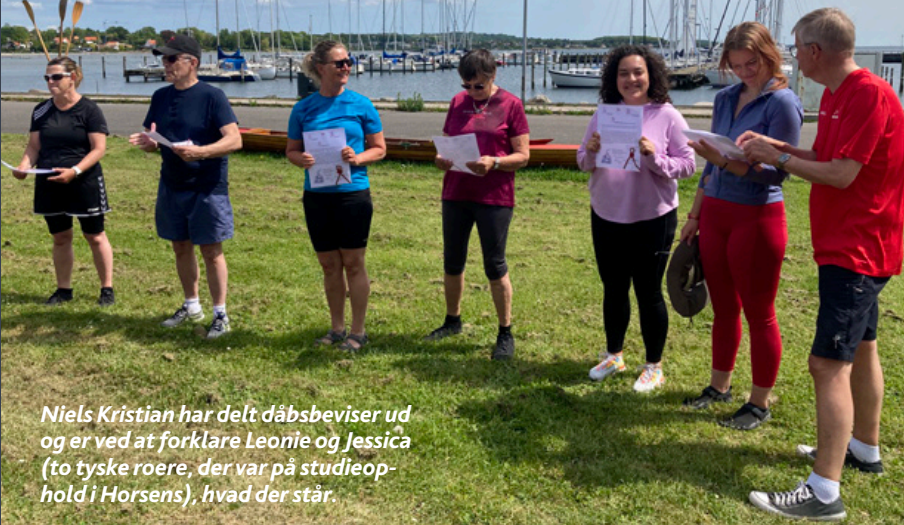
Årets kanindåb blev afholdt som en fælles tur i kirkebåden.

Så blev det Søren's tur...

Årets kaniner 2023

Niels Kristian har delt dåbsbeviser ud og er ved at forklare Leonie og Jessica (to tyske roere, der var på studieophold i Horsens), hvad der står.

Gitte er klar til at døbe fra venstre: Linda Jensen, Søren Storm, Anni Pedersen, Bodil Jørgensen.

...og Annis

*Vejrmæssige udfordringer for roning i sommeren 2023.
Billedet er fra Svendborg, men kunne lige så vel have
været fra Horsens.*

Motionsturneringen

Hvordan mon det står til med konditionen?????

Hvis vi ser på vores placering i turneringen, tyder det på en forringelse; antallet af "kilometerryttere" i klubben må være dalet, eller?????

Vores placering i toppen af Superligaen er reduceret til – i skrivende stund - en 7. plads i 2. division – MEN der er mange klubber bagefter os.

Men husk; "Det er vigtigere at deltage end at vinde!!" – og Bundproppen vidner om, hvor hyggeligt vi har det som roere i HR!!!

"Rapportøren"

eRoning

PRØV ERONING
SAMMEN MED OS

Kom i form med eRoning

– og bliv en del af et stærkt fællesskab.

HORSENS ROKLUB

UGE 45 - INTROUGE

MANDAG 17-19

ONSDAG 17-18

LØRDAG 8:30-10

Pris introuge: 100 kr.

**Efterfølgende medlemskab
November 2023 - Marts 2024:
200 kr.**

SE MERE PÅ HORSENS-ROKLUB.DK

Copenhagen Harbour Race 2023

Af Linda Kærgaard Nielsen

Årets sidste regatta i Danmark - Copenhagen Harbour Race - blev afholdt lørdag d. 14. oktober. Det er et populært løb på 6,5 km i Københavns havn for inriggere, coastal firere og ottere.

Der var 13 startende i klassen for Coastal firer med styrmand (C4x+).

Horsens Roklub var repræsenteret af Carl Johan (1'er) og undertegnede (4'er). Vi roede sammen med 2'er Niels Iversen (Aarhus Roklub), 3'er Bertha Kjær Flensborg (Kolding roklub) og styrmand Henrik Bach (Aarhus Roklub). En konstellation, der også er kendt som The Dream Team.

Efteråret satte for alvor ind fredag d. 13. med kraftig blæst, som forsinkede bådtransporten over Storebælt med seks timer. Det betød, at vores båd og chauffør Niels først nåede til København omkring kl. 01:30. Heldigvis var både Niels og båden klar til roning næste formiddag.

Vinden havde lagt sig en smule i løbet af natten, men tog til med stigende styrke i løbet af formiddagen. Vinden kom ind fra vest og gav kraftig sidevind på store dele af ruten. Det gav store udfordringer for styrmanden, som virkelig kom på arbejde. Under opvarmningen fik vi en forsmag på, hvad turen ville

byde, det krævede samtidighed og seriøst fokus i båden.

Det var et hårdt løb med vanvittig vind og flere taktiske beslutninger omkring, hvordan løbet skulle gennemføres. Vi kan konstatere, at vi er virkelig stærke i modvind, men knap så stærke i medvind. Så vi ved, hvad vi skal arbejde med næste sæson for at forbedre os. Resultatet blev en 6. plads i faktisk tid på 33 minutter og 2 sekunder, omregnet med handicap for alder og køn gav det en endelig tid på 34 minutter og 1 sekund. Vi er meget stolte af den placering, der var mange stærke hold med.

Det var en fantastisk afslutning på en rigtig god sæson, og vi glæder os allerede til næste års udfordringer på vandet.

Tak for turen Carl Johan, og tak til vores support fra Ria og Søren.

Årets medaljehøst

Af Ria Hessler

Carl Johan og Linda har deltaget i stævner i løbet af sommeren, både i inrigger og coastal. De har trænet i 4-coastal som The Dream Team sammen med Bertha Flensborg fra Kolding og Niels Iversen og Henrik Poulsen (som styrmand) fra Aarhus.

Stevns Klint den 5.8., 4-årsers inrigger dame, hvor Linda vandt guld sammen med Lisa fra Næstved Roklub, Birgit fra Vejle Roklub og Dorte og Pernille fra Roklubben Viking.

Ved Nordsjællands Coastal Regatta i Humlebæk den 12.8. blev det til en sølvmedalje for The Dream Team.

Ved Middelfart Coastal Regatta den 2.9. vandt Linda og Bertha guld i 2'er coastal.

The Dream Team stiller op i Copenhagen Harbour Race den 14.10. for at forsvare eller forbedre sidste års 3. plads. Hep! Hep! Hep!

Linda vandt guld sammen med Lisa fra Næstved Roklub, Birgit fra Vejle Roklub og Dorte og Pernille fra Roklubben Viking ved Stevns Klint

Linda og Bertha vinder guld i 2'er coastal i Middelfart.

Søndagsgåture

Horsens Roklub og Netværk Horsens laver igen Søndagsgåture

Gåturene starter som sædvanlig fra Roklubben hver søndag kl. 10 og varer ca. 2 timer (hvis andet ikke er meddelt!) - tjek selv under Opslag på MemberLink.

- Fælleskørsel i privatbiler fra Roklubben, hvis ikke turen starter fra Roklubben – tjek selv.
- Husk påklædning efter vejret, lidt varmt at drikke og noget at sidde på!
- Turene er mellem 5 og 9 km

Ret til ændringer forbeholdes!

Karen Lauritzen

Klip ud og gem...

5. november	Planetstien
12. november	Nørrestrand Øst
19. november	Alrø, spisning på Bisonfarmen
3. december	Bygholm Park, julestemning ad Søndergade hjem
10. december	Bygholm Enge, julefrokost på Amalielund
17. december	Kløkkedal
7. januar	Sydhavnen, Nytårskur
14. januar	Ulvedalen
21. januar	Silkeruten (heldagstur med madpakke) 12 km
28. januar	Husodde
4. februar	De syv søer
11. februar	Nørrestrand Nord, fastelavnsfejring
18. februar	Præstegårdsstien omkring Ovsted Kirke
25. februar	Borre Knob
3. marts	Boller Skov
10. marts	Sondrup Bakker
17. marts	Bygholm Sø
24. marts	Bjørnsknude, Juelsminde og frokost på Møllers

TAK TIL VORES ANNONCØRER

GROVE – PSYKOLOGI & SUNDHED
www.brittagrove.dk

Britta Grove
Autoriseret Psykolog
Coach & Supervisor

Nattergalevej 2, 8700 Horsens
Mail: britta@brittagrove.dk
Tlf.: 26 80 13 34

 Medlem af Dansk psykolog Forening - Specialist i psykoterapi

